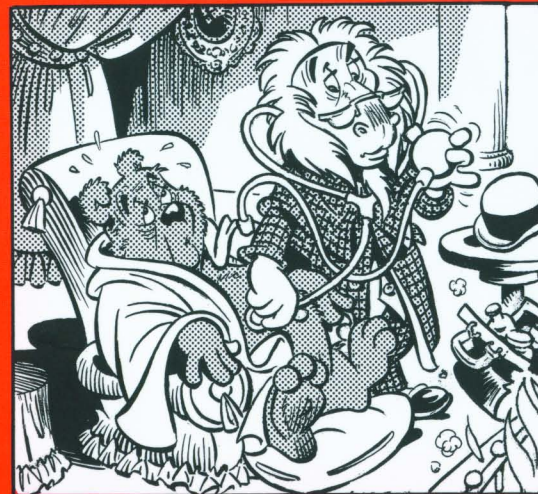

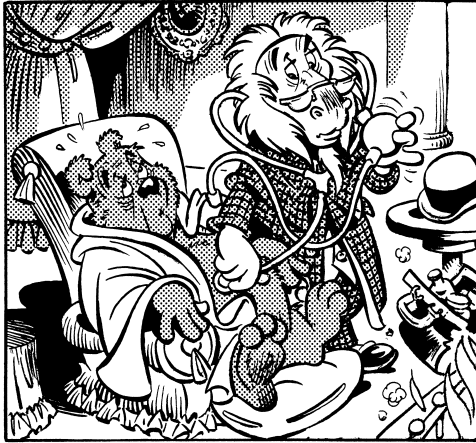
Heer Bommel en de Digitaaldrank

Marten Toonder

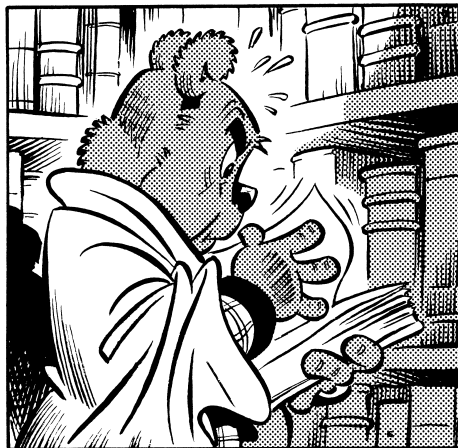
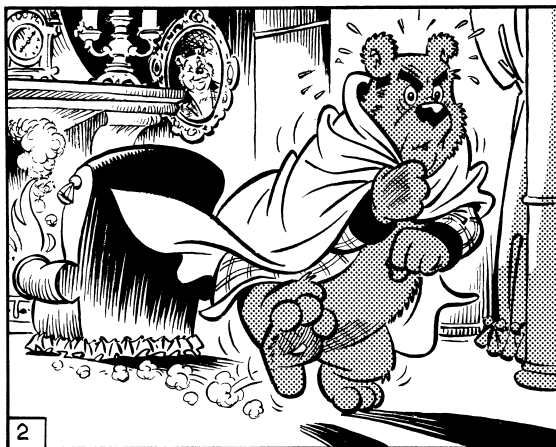
Heer Bommel en de Digitaaldrank

Marten Toonder

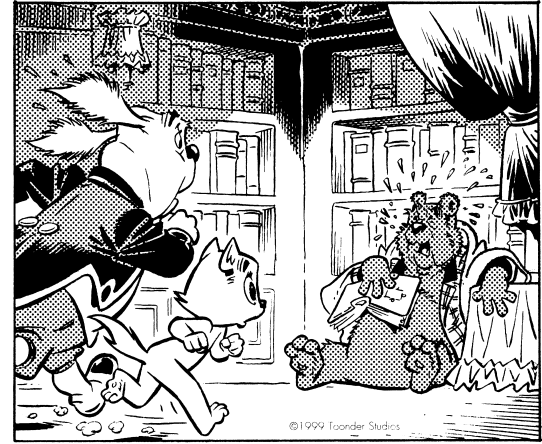
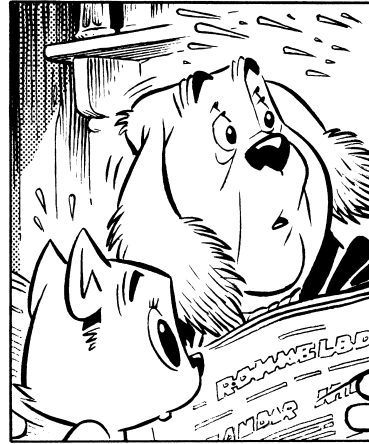
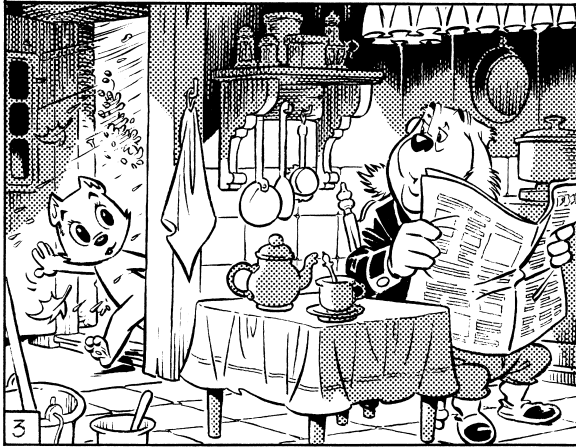
Het was herfst, de wind hilde en de regen kletterde. Het is geen wonder, dat een teer gestel daar niet tegen kan, zodat het een zwaar seizoen voor de medische stand was, en dokter Lapidar zich naar slot Bommelstein gespoed had na een dringend telefoontje. "Het is héél akelig", sprak heer Ollie met verzwakte stem. "Het hersenwater klopt in mijn oren, de wolken drukken op mijn ademhaling en mijn benen vallen steeds in slaap. Is daar nog iets aan te doen, dokter?"

De geneesheer had echter maar half geluisterd, omdat hij zijn instrumenten op de patiënt geplaatst had, en daar zijn aandacht aan gaf. "Zeker", zei hij tenslotte opgewekt. "Niets aan de hand. Lichte najaarsblotheid en te weinig beweging. Beweging in de frisse lucht, veel frisse lucht. Goede morgen heer Bommel, ik kom er wel uit." Hij haastte zich de kamer uit, heer Ollie verward achterlatend.

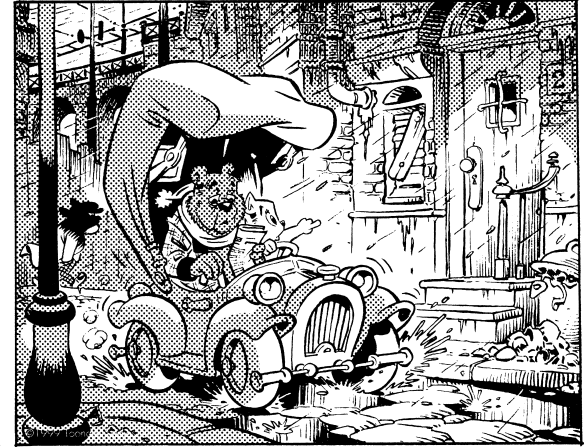
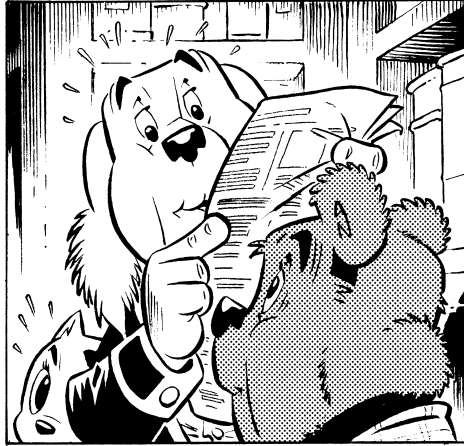
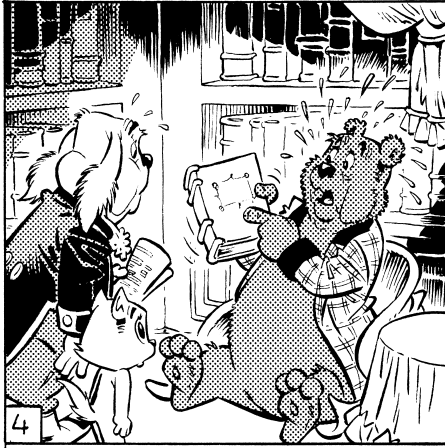
Toen dokter Lapidar vertrokken was stond heer Bommel moeilijk op en begaf zich naar de bibliotheek waar zich een Medisch Handboek bevond. "Frisse lucht", mompelde hij verbitterd, "en beweging, terwijl mijn benen slapen en mijn longen fluiten. Wat weet zo'n dokter ook?! Ik zal zelf wel opzoeken wat ik mankeer". Hij trok het boek uit de kast en zocht naar de B van Benen.

Al snel vond hij een afwijking die hem aantrok. "Aderen," las hij "Trombo angi,..eh angi..tis Obli..obli..te..rans...krampen in de aderen. Juist ja! Bleekheid van de voeten tot lichtblauw..precies! Chirurgisch ingrijpen! Ik wist het, ik wist het!" Zeer geboeid las hij verder totdat zijn blik op "soms amputatie" viel en het hem teveel werd.

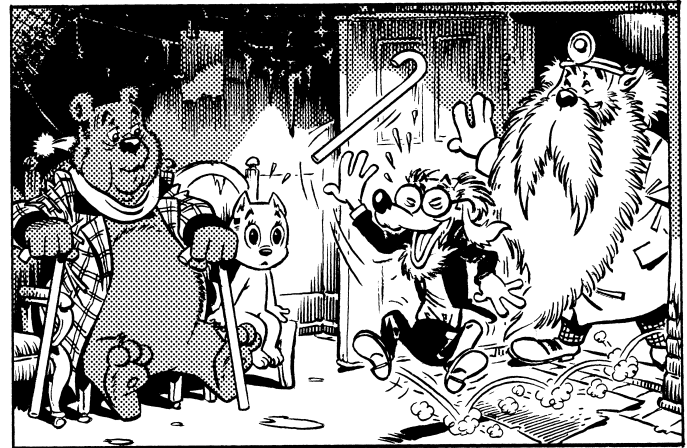
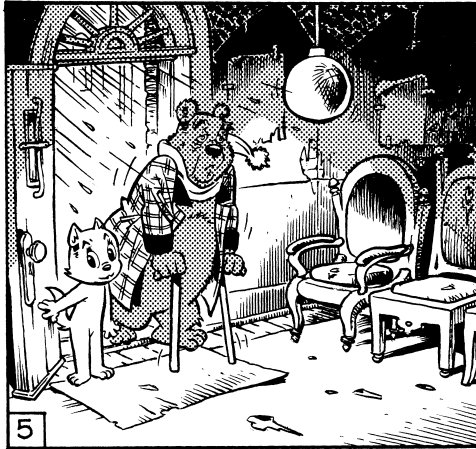
Toen Tom Poes die morgen langs Bommelstein liep, zag hij juist de dokter wegrijden en hij liep de keuken in om te vragen of heer Ollie ziek was. "Dat vroeg de arts zich ook af," zei Joost. "Ik ook, als ik zo vrij mag zijn. Maar ik zie hier in de krant toevallig...." Hij zweeg geschrokken, want uit de bibliotheek klonk een akelig gekreun, vol onbegrepen leed, zodat ze er naar toe renden, op het ergste voorbereid.

Daar zat heer Bommel, met de opengeslagen Medische Vraagbaak voor Iedereen op zijn buik. "Hebt u erge pijn?" vroeg Tom Poes hijgend. "Ik heb alles!" riep heer Bommel met betraande stem. "Alles! Wat in mijn Vraagbaak staat heb ik! Met m-m-mij is het af-afgelopen!"

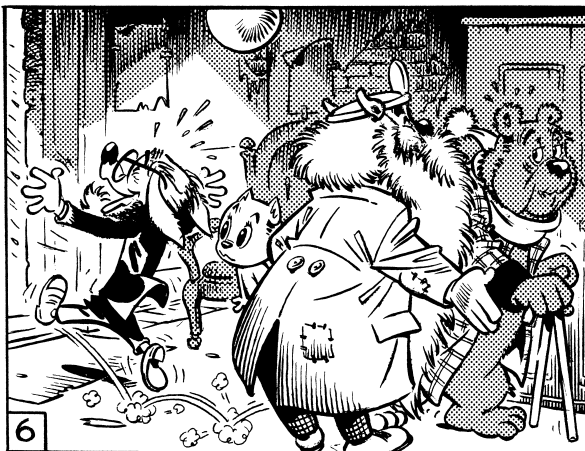
"Hebt u alles wat er in die Medische Vraagbaak staat?" vroeg Tom Poes.
"Maar wat zei de dokter?"
"Niks!" riep heer Bommel overspannen. "Hij kon niks vinden. Maar ik wel! In de Zieke Vraagbaak staat alles wat ik heb....Alleen een wonder kan me r-redden..."
"Dat treft," zei Joost, en hij wees op een advertentie waarin de wereldberoemde professor Balah Serius zijn wonderdrank, die Alle Kwalen geneest, aanpreeft.

"Talloze dankbetuigingen liggen ter inzage," voegde de trouwe knecht er aan toe, zodat er weer een lichtje in heer Ollie's ogen verscheen.
"Hm," zei Tom Poes, maar nu de patiënt weer hoop had kon niets hem meer tegenhouden.
Het spreekt dan ook vanzelf dat de Oude Schicht niet lang daarna voor een vervallen pand in de Korstjessteeg tot stilstand kwam.
"Hier is het," zei Tom Poes.

Balah Serious, de wonderdokter, woonde in een oud ongewassen huis, waarin de spinnewebben huiverden in de bedorven lucht.
 "Hm," zei Tom Poes, "het is hier nog niet wereldberoemd."
 Heer Bommel luisterde niet naar die sarcastische woorden. Hij sleepte zich voorzichtig naar binnen en ging met een zucht in een van de wrakke stoeltjes zitten.
 "Er is al een stakker vóór mij," mompelde hij. "Ik hoor hem. Ach, wat is er toch een ellende op de wereld. Ik hoop dat ik niet lang hoef wachten. Mijn benen..."

Verder kwam hij niet, want op dat moment vloog er een deur open en een bejaarde figuur sprong naar buiten, terwijl hij met een jeugdige zwaai zijn wandelstok wegwierp.
 "Genezen!", kraaide deze. "Als een wrak kwam ik binnen en zie mij nu! Hartelijk dank, professor! Tachtig jaar zijn van me afgevallen."
 "'t Was de drank, goede vriend," sprak de indrukwekkende figuur, die achter hem in de deuropening verscheen. "de wonderdrank - gebruikt door keizers en zelfs presidenten! Volgende patiënt, graag!"

De genezen patiënt verliet juichend het pand, en Tom Poes keek hem peinzend na.

Maar heer Ollie stond moeilijk op en begaf zich ontroerd naar de spreekkamer.

"Een wonder," prevelde hij stil voor zich heen. "Misschien is er nog hoop voor mij..."

"Een grote hoop, goeie vriend," sprak de geleerde op wetenschappelijke toon. "in dit flesje zit een mirakeldrank! Nog nooit heb ik een zieke gezien die er niet van genezen is. Uit de wortels van een Gitaal getrok-

ken, zie? Tegen alle kwalen, ook tegen die wandelstokken van jou!"

"Het zijn niet de wandelstokken," zei heer Ollie onzeker. "Het zijn de benen. Ze slapen , en daarna prikken ze, en dan..."

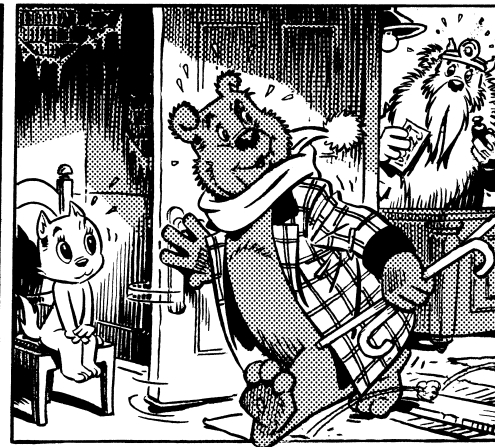
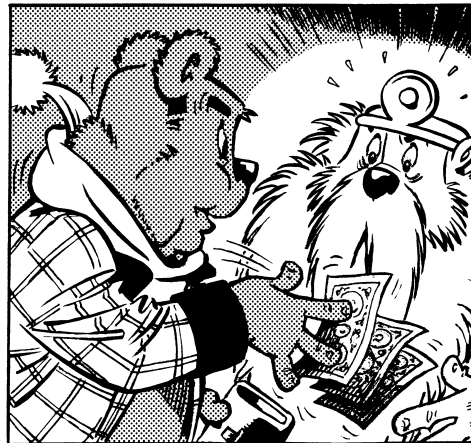
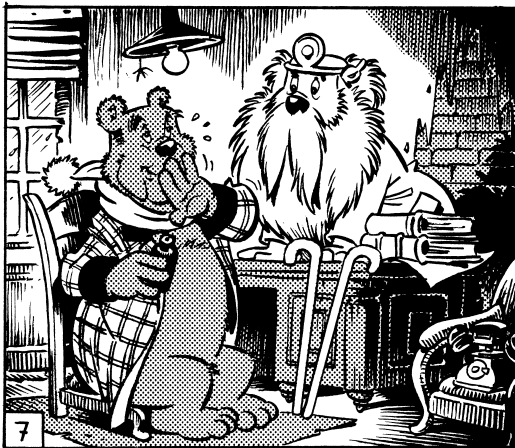
Maar de dokter had hem al een flesje voorgehouden, terwijl hij de dop er af schroefde.

"Ruik maar," drong hij aan. "Zuiver die Gitalis, en slechts driehonderd florijnen! Das tegeef!"

Heer Bommel die zijn einde al voelde naderen, had niet genoeg aan ruiken. Hij zette het flesje aan zijn mond en nam een diepe teug.

Heer Bommel slikte de drank aandachtig door, en terwijl hij rechtop ging zitten kwam er weer leven in zijn door lijden vervallen gestalte, zodat de geleerde onzeker toekeek.

"Helpt het makker? Daar knap je van op, hè?"

"Ik knap niet op!" riep heer Ollie uit. "Ik ben mezelf weer! Hier is uw beloning, en ik ben geen makker."

Zo sprekende wierp hij enige bankbiljetten naar de professor en sprong veerkrachtig overeind.

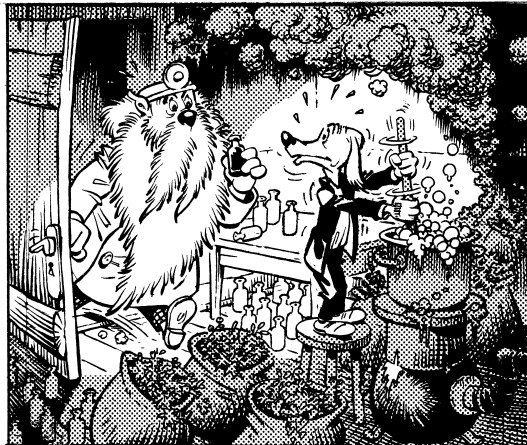
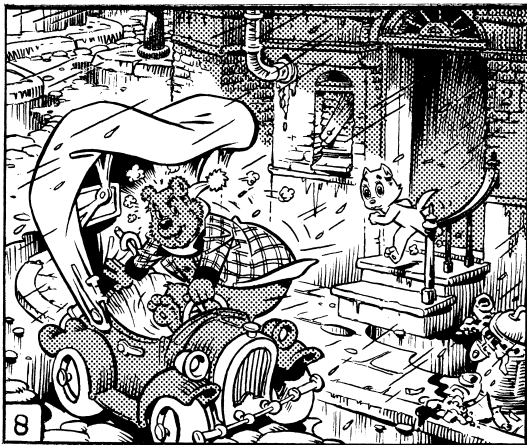
Zodoende merkte hij niet dat zijn weldoener enigszins verbaasd naar

het geld keek, en dat er een eigenaardig trekje onder zijn baard verscheen toen hij vroeg of de patiënt alvast een flesje wilde meenemen.

"Laat er maar twaalf naar Bommelstein brengen!" beval heer Bommel.

"Die Digi-eh-taaldrank is een wonderdrank. Daardoor ben ik als een herboren heer uit de puinhopen van de geneeskunst opgestegen. Ik kan nu de wereld in het oog zien; ik ga naar de Kleine Club.

Met die woorden stampte hij de kamer uit, en Tom Poes zag hem ongerust passeren.

Tom Poes liep verbaasd achter zijn vriend aan. Het was duidelijk dat heer Bommel zich beter voelde en er zat zoveel ondernemingslust in zijn houding, dat Tom Poes zorgelijk vroeg waar hij heen ging.

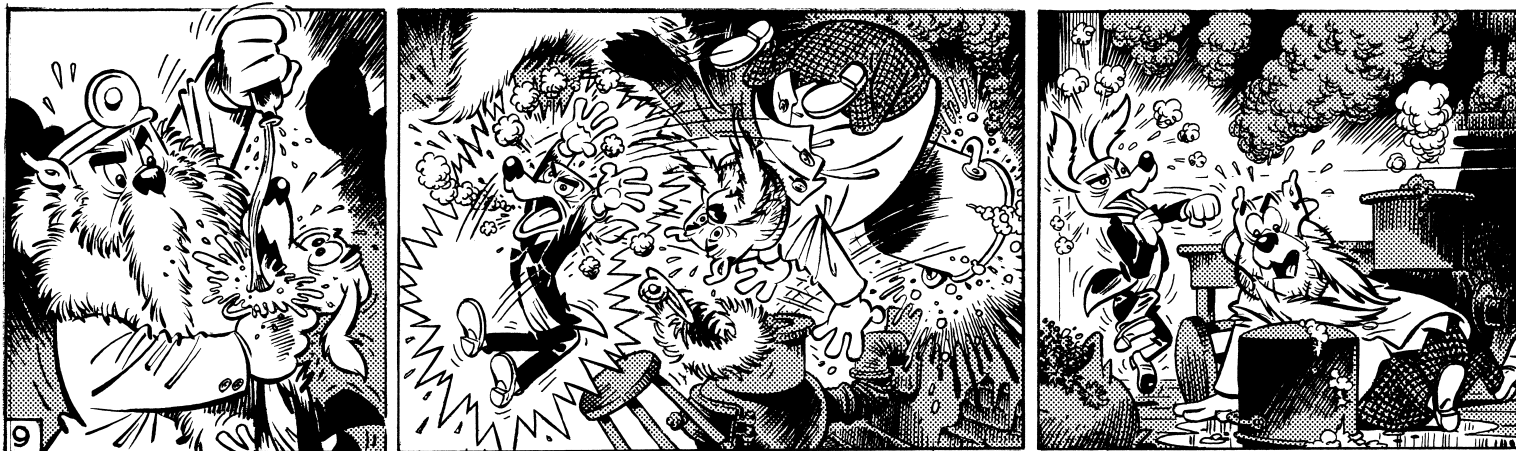
"Naar de Kleine Club, jonge vriend," zei heer Bommel. "Ik voel me met de minuut sterker worden, zodat ik met hoogstaande lieden het keerpunt in de gezondheidszorg kan doornemen."

Professor Serious hoorde de Oude Schicht weggrijden. Hij keek peinzend naar het flesje dat hij in de hand hield, terwijl hij krachttermen mompelde, die gelukkig in zijn baard gesmoord werden.

"Hiep zal wel omgelopen zijn," mompelde hij en hij haastte zich naar een achterkamer waar Hieper een kwalijk riekende vloeistof aan de kook bracht.

"Hoi baas," riep Hieper "deed ik het goed als genezen bejaarde? Trapte die Bommel erin?"

"Hij niet alleen," sprak Balah Serious, "ik ook! "t Lijkt er op of die stink-boel van jou écht werkt, en dat ga ik es zwaar uitproberen. Daar zitten superzaken in!"

Professor Serius trok zijn helper krachtig naar zich toe en goot hem de rest van de drank in de keel.

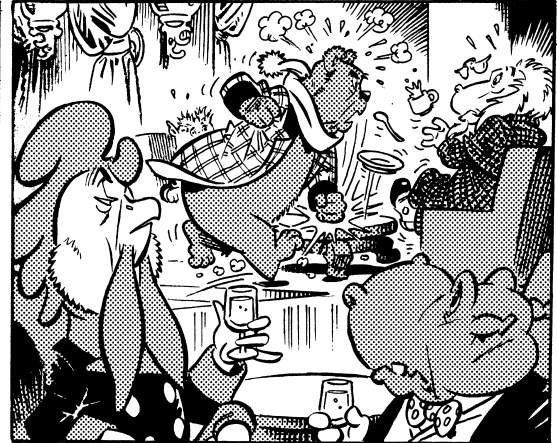
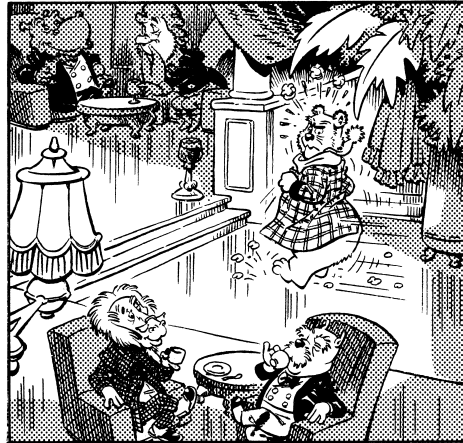
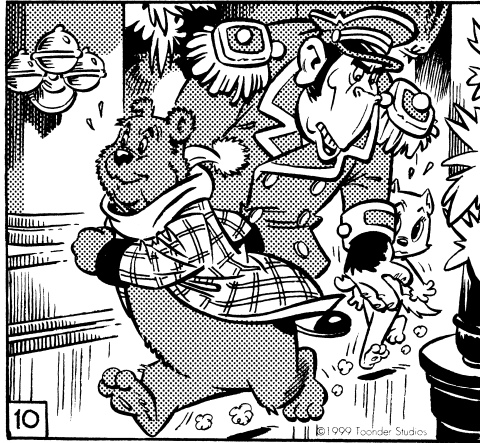
"Die bolle leek op slag genezen." sprak hij. "Maar dat is altijd 'n aparte. Als het bij jou werkt zijn we in bisnis, Hieper. Voel je al wat?"

"Garoempf!" antwoordde Hieper walgend, terwijl hij zich los maakte uit de greep van de professor. Deze sloeg daardoor tegen de ketel met drab en belandde op de grond waar hij ontroerd bleef zitten.

"Het werkt!" prevelde hij. "We zijn binnen! Eindelijk! Als ik alleen al aan die sportjongens denk, die zo'n opkikker kunnen gebruiken, dan..." Pas toen viel zijn blik op de ketel waarvan de inhoud langzaam wegsijpelde tussen de kieren van de vloer.

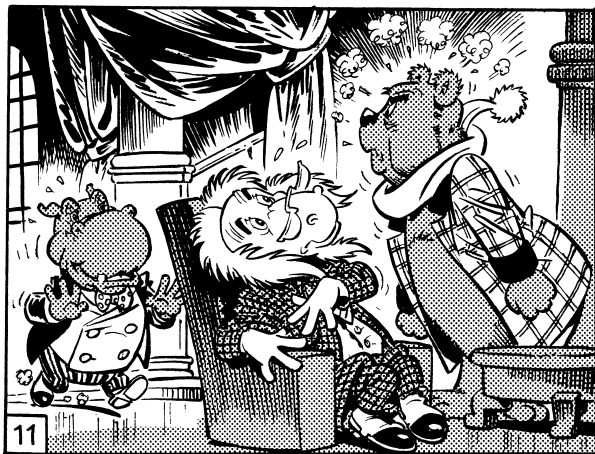
"Oen!" loeide hij ontzet. "Daar gaat de handel! En je hebt niet eens de samenstelling genoteerd! Ik wurg je!"

"Kom maar op!" riep Hieper schel. "Ik lust je rauw!"

Heer Bommel betrad inmiddels veerkrachtig de Kleine Club waar Tom Poes bij de deur werd tegengehouden door de portier. Binnen hield heer Ollie, die niet gemerkt had wat er achter hem gebeurde, abrupt de pas in.
 "Nee maar," sprak hij bewolkend, "Daar zit me die dokter Lapidar. Die durft!"
 Hij beende vastberaden op de arts af en liet zijn vuist dreunend neerkomen op een belendend tafeltje.

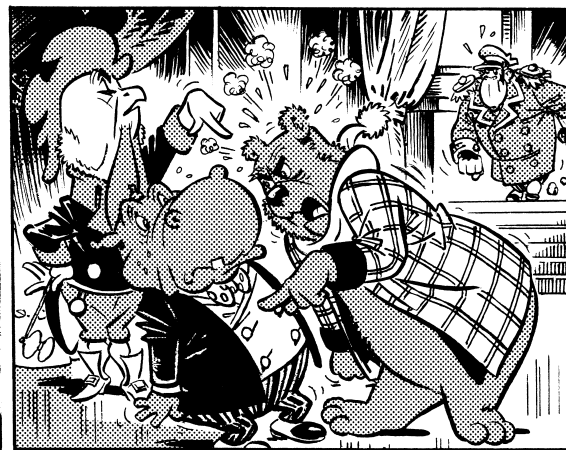
"De tijd, dat de wetenschap machteloos moest toezien hoe heren hun kwalen ter tafel brachten is voorbij!", bulderde hij, "onthou dat!"
 "U zegt?" vroeg de geneesheer geschrokken terwijl ook andere clubleden verbaasd opkeken van hun operatief.
 "Wat op tafel?" informeerde burgemeester Dickerdack onthutst.
 "Kwalen, amice," antwoordde Markies de Canteclaer. "Zeer onkies, zo vlak voor de lunch."

Burgemeester Dickerdack liep haastig op heer Bommel en dokter Lapidar toe.

"Kom heren," sprak hij sussend. "Dit is een nette sociëteit. Men kan niet...."

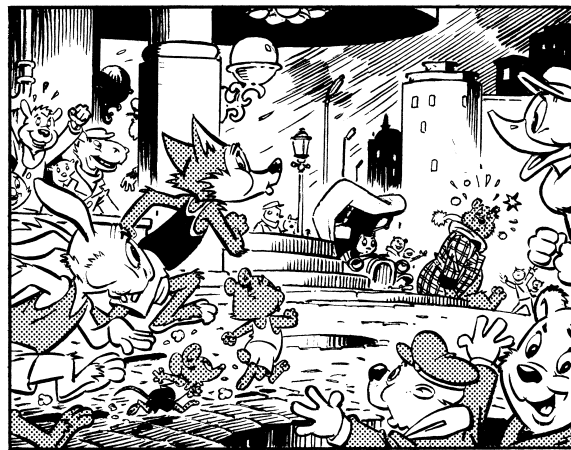
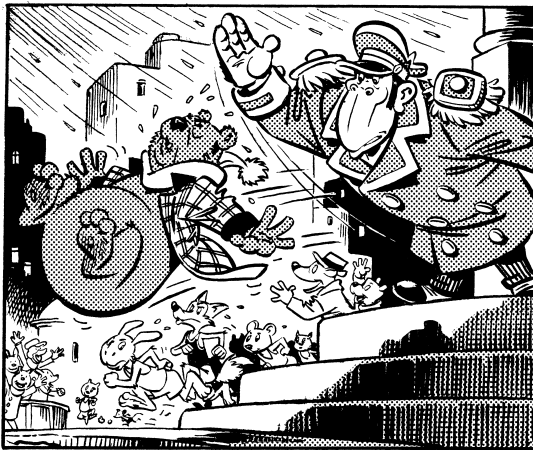
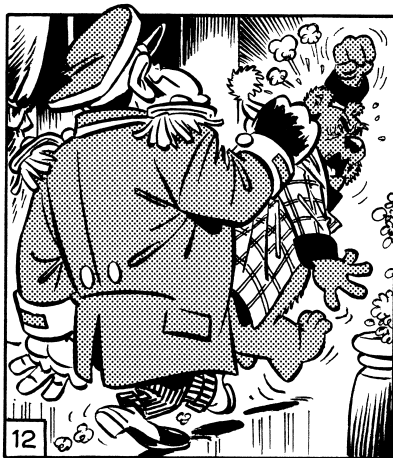
"Net?" vroeg heer Bommel toornig. "Wat doet deze kwakzalver, die niets van herenleed begrijpt, hier dan? Ik eis dat hij verwijderd wordt en ruim baan maakt voor dokter Serius en zijn digitaaldrank! En wel onmiddellijk!"

Al sprekende zwol zijn stem zo aan, dat de portier bij de ingang getroffen omkeek.

Hij haastte zich de Kleine Club in, waar de Markies hem koeltjes op de tierende heer Bommel wees.

"Wijs dit lid de deur, portier," sprak hij op kille toon, "en laat hem voorlopig niet binnen. Mij staat een voorstel tot royement voor ogen."

De portier voerde heer Bommel met zachte drang naar de uitgang waar hij hem op geofefende wijze de deur wees.

Tom Poes, die in de Oude Schicht op zijn vriend wachtte keek geschrokken toe hoe deze onzacht op het plaveisel belandde.

"Pas op, heer Ollie!" riep hij wijzend. "U wordt onder de voet gelopen!"

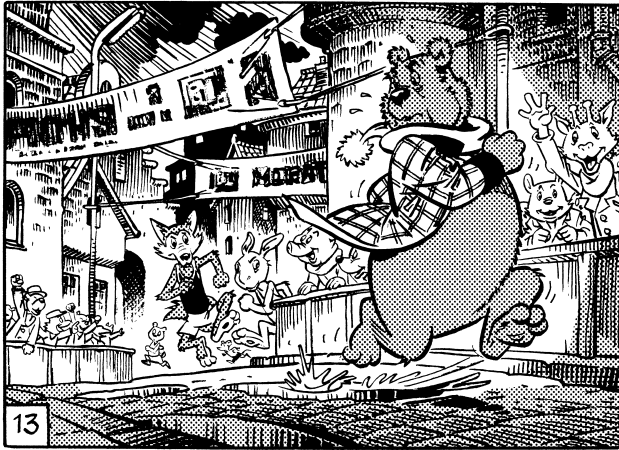
Heer Bommel keek in de aangewezen richting waar hij tot zijn schrik een grote menigte op zich zag afkomen. Als hij de krant gelezen had

zou hij geweten hebben, dat dit de deelnemers waren aan de jaarlijkse veldloop rond Rommeldam, waarvan de aankomst midden in de stad was.

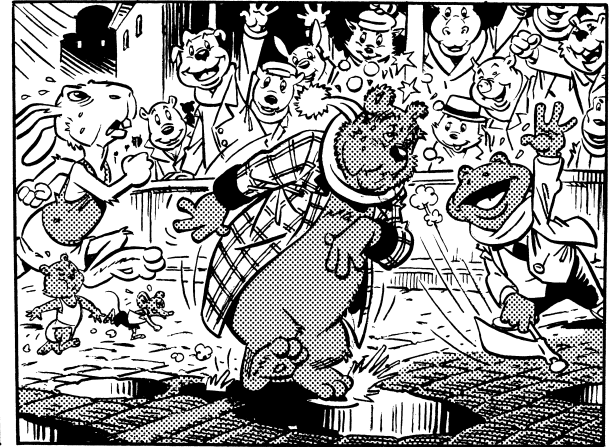
Maar heer Ollie had zoals we weten andere zaken aan het hoofd gehad.

"V-verschrikkelijk!" mompelde hij dan ook met bleke lippen.

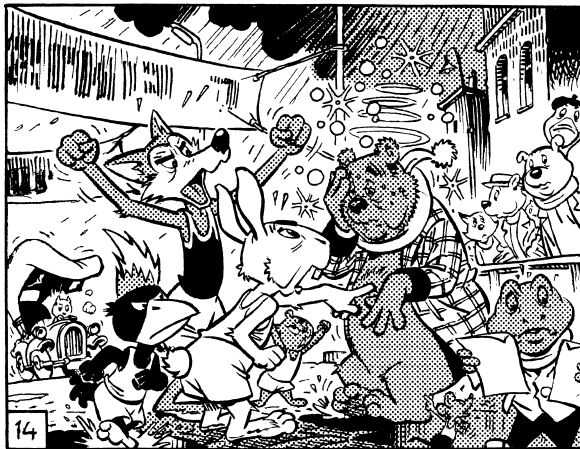
"N-na alles wat ik al doorstaan heb, komt men nu ook nog over mij heen lopen."

Heer Bommel sprong op en snelde weg.
 "Een Bommel laat niet over zich lopen," sprak hij grimmig.
 Het gemak waarmee hij zijn achtervolgers voorbleef was opmerkelijk tot plotseling het zweet hem uitbrak en hij licht in het hoofd werd.
 "W-wat gebeurt er?" stamelde hij verward. "W-wat doe ik h-hier in de regen?" Ik w-was toch z-ziek?"
 Het was duidelijk, dat de wonderdrank van professor Serious begon uit

te werken en heer Ollie zichzelf weer werd. Hij passeerde wankelend een witte streep die over de straat getrokken was en waarachter een heer vrolijk met een vlaggetje zwaaide.
 "Gewonnen!" riep die opgewonden. "De jaarlijkse veldloop rond Rommeldam met aankomst in het centrum is dit jaar voor...eh...ja, voor wie eigenlijk?"

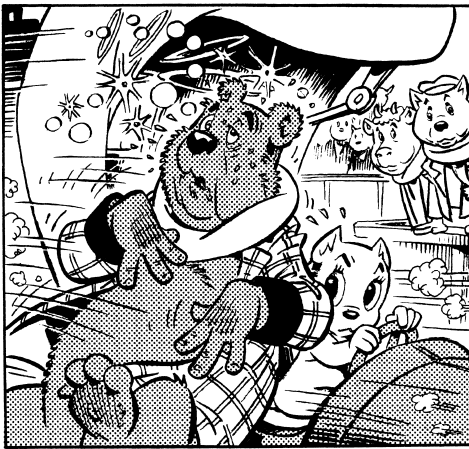

Terwijl de deelnemers aan de veldloop rond Rommeldam een voor een over de eindstreep kwamen, had de jury problemen met de naam van de winnaar.

"Een recordtijd," mompelde de voorzitter, terwijl hij koortsachtig in zijn papieren neusde. "Maar van wie?"

"Een oplichter!" riep de kampioen van vorig jaar verhit.

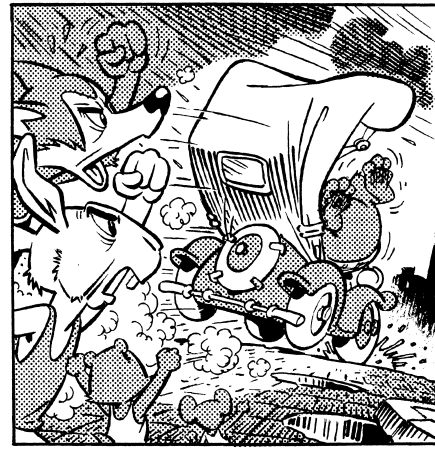
"Precies!" schreeuwden zijn collega's, die zich rond heer Bommel verdrongen.

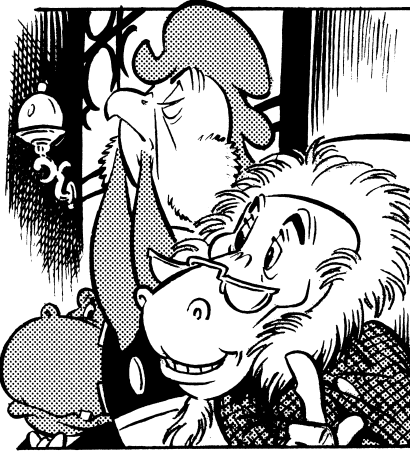
"Een tiller!" we hebben hem nog nooit gezien!"

Het werd heer Ollie nu zwart voor de ogen en hij zou ongelukkig gevallen zijn, als niet net op dat moment de Oude Schicht met Tom Poes aan het stuur achter hem gestopt was om hem op te vangen. Tom Poes gaf vlug weer gas en stoof weg, heer Bommel met zich voerend.

"Ho! Stop!" schreeuwden de andere atleten. "Hij moet nog naar de doping controle!"

"Die Bommel," sprak burgemeester Dickerdack de volgende dag. "Hij heeft de veldloop rond Rommeldam gewonnen, maar hij is voor het leven geschorst omdat hij niet kwam opdagen bij de dopingcontrole." "Parbleu!" mompelde de Markies misprijzend. "Echt iets voor die...eh...Bommel."

"De heer Bommel treft geen blaam, heren," zei dokter Lapidar. "Een oplichter diende hem een verkeerd gedoseerde kruidendrank toe, van daar zijn vreemde gedrag. Kruiden zijn heilzaam mits met mate geno-

ten. Anders wordt men er ziek van, zoals de heer Bommel. Ik heb hem daarom een kleine hoeveelheid kruiden voorgeschreven in de vorm van handzame pillen, zodat het leed nu snel geleden zal zijn."

"Zo hoort men ziek te zijn," sprak heer Ollie op dat moment, tevreden een pil nemend van het dienblad, dat Joost hem voorhield. "Met een begrijpende arts en de juiste medicatie. Neem daar een voorbeeld aan, Tom Poes."

"Hm," antwoordde Tom Poes.